

L'alcalde de Benissa , Juan Bautista Rosselló va iniciar les jornades ressaltant la gran importància del paper dels mestres en l'educació i al seu torn el de l'educació en la societat . La passió dels mestres pel seu treball , com un compromís que va més enllà de la professió , Tots els participants d'aquestes jornades son un exemple d'allò que ens va dir .

Fina Garcia ens va oferir un interessant recorregut pel camí que ens ha portat fins Benissa en aquest 2013 , i que podem resumir en el repte que ens plantejem a Teulada per millorar el fet educatiu .

Iniciem la primera part de les jornades , amb els coneixements i experiències d'Amparo la Moneda, com a mestra i terapeuta que està en contacte amb la realitat . Utilitza la metàfora del cotxe : sense un bon conductor ni el vehicle més potent arriba enlloc.

Diferència quatre parts al cos : la part física , la mental , l'emocional i etèrica , i a partir d'elles ens introdueix el concepte de cos magnètic, que parla de com estem i de com el que pensam i el que sentim ho emetem cap als altres . Estem en el moment en que l'escola ha de tenir en compte el que el nostre cos expressa des d'aquest magnetisme perquè és el que els altres capten de nosaltres : qui sóc, com sóc i com estic .

A la vista d'aquest plantejament ens preguntem quina és la nostra funció a l'escola: aprendre a parlar amb el nostre cos , escoltar el que ens diu i entendre cadascuna de les seves manifestacions . Parlant amb el teu cos les coses et van millor . Només així podem agrair tot el servei que el nostre cos ens està fent.

Gran part d'aquests símptomes tenen el seu origen en la fidelitat al seu sistema familiar , el mateix amb els nostres alumnes . El fonamental , més que aprendre eines de com ensenyar al nens a l'escola és treballar- a nosaltres , si jo estic bé , els nens estan bé.

Per aconseguir-ho Amparo ens dóna la senzilla recepta que cal estar centrats : tenir consciència de les quatre parts del nostre cos i agrair als que ens el van donar , quan el cor està agrait tenim pau i som capaços d'acceptar el que ens vingui , Si confiem tot funciona . La clau fonamental a l'escola és confiar . Per a això hem de saber tant els alumnes com els mestres , que no estem sols.

Per tant , el repte a l'escola és :

- Treballar des del sentir
- Aprendre a observar el cos
- I aprendre a parlar amb ell

Amb això passem a la conferència de David Vilalta , que des del seu lloc actual de formador de formadors , ens parla de la plasticitat del cervell , i ens mostra com a éssers bio - culturals .

A través del nostre treball podem ajudar a que es modelen els nostres hàbits , pensaments i fins al nostre cervell . És una responsabilitat i alhora un goig . Aquesta responsabilitat la rescata de Maturana , que ens diu que el futur no són els nens i les nenes, som nosaltres , els mestres, perquè la vida es viu en el present i el nostre treball crea el futur .

Aquest futur només serà possible des de la diversitat . Cada camí emprès per cada nen o nena és el camí que el portarà al seu destí. Cadascun dels nostres alumnes és "subjecte" , i la nostra obligació és comprendre'ls .

David ens proposa omplir les classes d'experiències de vida , les aules les veu com a espais de creació , i la gran responsabilitat de la mestra és mostrar el món, la vida , al seu alumnat . Amb això es possibiliten els actes individuals d'aprenentatge , sempre des del grup , des de la cultura .

I considera imprescindible donar un lloc al nouvingut , oferir un espai en el sistema . Davant el nen , el mestre és el representant de tots els adults .

Ens recorda que no podem separar l'aprenentatge de l'emoció , ja que les descàrregues d'endorfines alliberades per les emocions faciliten la integració neuronal dels aprenentatges .

El cos és un llenguatge que ens ajuda a construir la nostra ment , i la ment no és una cosa que portem tancat dins nostre , ja que és part de la comunitat que entre tots estem construint : som més fenoma que genoma .

En tot aquest recorregut és imprescindible l'escolta al nen que no és més que tractar-lo amb dignitat

Comencem la conferència de Jose Mª Toro , actualment un gran divulgador de l'educació de les emocions , encara que ja no sabem si DE, PER o SOBRE o A TRAVÉS DE . I comença donant-nos salut i canviant l'escenari , ja que considera que tant l'espai com els llibres han d'estar al servei del mestre i dels nens sense viceversa . Durant tota la seva intervenció , els jocs de paraules continus ens han ensenyat el significat ocult de les paraules

Ens dona la primera lliçó , el primer text que llegeix el nen quan entra a la classe és la cara de la seva mestra .

La base del nostre cervell és la part emocional , que és el cervell mamífer , per tant la base de l'escola que serveix al cervell han de ser les emocions . I Jose M^a ens proposa educar les emocions educant amb cor-raó .

L'essencial és invisible als ulls , només es veu amb els ulls del cor . Jose M^a ens proposa recuperar els ulls com a espai pedagògic i com un lloc carregat de tendresa i en ella resideix la nostra força com a mestres i mestres .

El repte del mestre , per al qual no se'ns prepara , és estar preparat per enfrontar-nos als reptes i les necessitats d'un alumnat que potser encara no hagi nascut , i per això la nostra intuïció i creativitat són essencials . I aquestes només s'aconsegueixen creant en nosaltres una vida feliç , divina .

A les nostres classes s'ha de respirar una atmosfera plena de vida , d'experiències , d'alegria , d'obertura i creativitat , i un lliurament amorosa al nostre treball . I per això no calen ni programacions , ni llibres , ni currículums , ... cal viure la vida i deixar-se portar per allò que ens passa cada dia : aquesta ha de ser la base del nostre programa : estar preparats per estimar .

I arribem a la conferència de Maita Cordero , mestra i terapeuta i formadora de formadors. Ha abordat un tema difícil per ser la primera vegada que es dedica un temps a parlar de l'ànima a l'escola . No hem estat conscients d'aquest fet fins que ella mateixa ho ha dit en la seva presentació , en la qual ens ha confessat que va triar l'escola infantil per ser el lloc en el qual no cal ensenyar res, només a viure .

Ens situa en alguna de les quatre ments : la instintiva , l'emocional , la cognitiva i la reservada per a les persones de més edat , la de saviesa . I des d'aquesta saviesa vam començar a transcendir .

El primer factor a tenir en compte és l'estat de la vinculació amb la mare , com s'ha resolt aquest . De la seva qualitat dependrà com afrontem aquesta transcendència .

I una altra vegada ens trobem davant del dilema que segons hàgim nosaltres resolt nostre propi vincle podem donar una resposta més ajustada o no .

Sobre els cinc anys comencen els nens i les nenes a ser conscient de la finitud de la vida i comencen les preguntes a l'adult . En tot cas , les respostes han de ser coherents amb les nostres creences , ja que d' altra manera no serveixen .

S'estan donant moltes respostes a la definició d'ànima , i el que mes ens agrada és que estiguin arribant des del món científic , més concretament , des de la física quàntica .

Des del plantejament de Bert Hellinger , hem d'integrar al pare i la mare en el nostre cor , amb el que podrem arribar a una escola en la qual ensenyem a estimar i ensenyem a pensar .

Volem finalitzar aquest recorregut amb una lectura a vista d' ocell , des dels núvols : ens va rebre un gran pedregada que augurava la feina que estàvem a punt de començar . Les pedres ens van trencar els esquemes . Plantegem aquestes quartes jornades amb 4 blocs , amb la il · lusió que cada un dels ponents parlés de la seva parcel · la, ens ajudarà a entendre cada un dels aspectes de la mateixa . Les pedres van trencar les falses membranes que havíem impost, i , afortunadament , cadascun dels ponents va necessitar dels altres per poder abordar el seu tema .

Les pedres ens van integrar els quatre blocs i si vam venir amb ells , ens anem amb la integració dels mateixos , ens anem amb el cor ple de ment i l'ànima plena de cos . Aquestes quartes jornades ens han obert la consciència , ens han obert una finestra al nostre interior .